

עמ"י (ירושלים) 6465-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 6465-10-24 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופט דוד זילר

מדינת ישראל	עוררת נגד
פלוני (עציר)	משיב

החלטה

1. זהו ערר על החלטת בית משפט השלום מיום 6.10.24 בתיק מ"י 4642-10-24 לפיה נקבע כי המשיב ישוחרר לחלופת מעצר שנקבעה במסגרת מ"ת 26906-09-24.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום ביום 10.9.24 בגין עבירת תקיפה סתם כנגד אחיו, וכן הפרת הוראה חוקית שניתנה לו ביום 27.8.24 במסגרת תיק מ"י 57143-08-24 לפיו לא ייצור קשר עם האח, הוראה שהופרה לפי כתב האישום ביום 7.9.24 עת שהו שני האחים בביתם.
3. בהחלטה בתיק מעצר עד תום ההליכים בבית משפט השלום מ"ת 26906-09-24 מיום 29.9.24 נקבע כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר בעוצמה נמוכה ונקבעה חלופת מעצר לפיו ישהה המשיב בביתו וזאת בפיקוח אביו, גיסו ודודו. זאת, בשים לב בין היתר כי האח, המתלונן, לא נמצא בבית מרבית שעות היום. כמו כן, נאסר על המשיב ליצור קשר, ישיר או עקיף, עם אחיו המתלונן.
4. בתאריך 5.10.24 נפתח אירוע בו נעצרו המשיב ביחד עם אחיו בחשדות של עבירות תקיפה בין אחים בתוך הבית. בין היתר התלונן האח כי המשיב תקף אותו בברזל, ועל פי הנטען הדודה שהיתה במקום טענה כי המשיב איים על האח שיהרוג אותו ויוציא סכין ואף שבר אגרטל בבית. המשיב הכחיש את המיוחס לו.
5. בדיון מיום 6.10.24 הורה בית המשפט על שחרור המשיב בתנאים שנקבעו בהחלטה במ"ת 26906-09-24, דהיינו: השבה לחלופת המעצר בו הוא שוהה באותה דירה עם האח, בה ארע ארוע התקיפה הנטען החדש.
6. מכאן הערר שבפני, במסגרתו טוענת המבקשת כי אין מקום להמשך תנאי מעצר הבית בתנאים שנקבעו, מעת שתוך כדי קיום חלופת מעצר זו, המשיב ביצע על פי הנטען עבירת

עמוד 1

תקיפה, שהינה מסוג העבירות נשוא כתב האישום שהוגש כנגדו; וכן הפר שוב את ההוראה האוסרת עליו קיום מגע עם האב.

7. נטען כי למעשים המיוחסים חומרה מיוחדת, מעת שמדובר בהצטברות מעשי אלימות בתוך המשפחה, אשר כללו גם איומים ברצח, וזאת בתוך ימים ספורים מעת שהוגש כתב אישום.
8. עוד נטען, כי מעבר למסוכנות, ישנן מספר פעולות חקירה בנות שיבוש שיש לבצע, ומשכך לא היה מקום לחזור לתנאי המעצר שנקבעו במסגרת תיק המ"ת דלעיל.
9. המשיב טוען כי אין ראיות בשאלת התקיפה, כי בשיחה עם ב"כ המשיב מסר לו האב כי המשיב לא ביצע תקיפה, כי האח המתלונן הוא שתקף, והאחים מטיחים זה בזה מי האחראי לתקיפה, כאשר לא ניתן לקבוע שדווקא המשיב הוא התוקף, וכי ניתן לראות כי המשיב עצמו אף הוא נפגע בתקיפה.
10. עוד נטען כי קיימת חוות דעת ב"ח הרצוג בדבר מצבו הנפשי של המשיב, המונע ממנו הימצאות במעצר ונזק העלול להיגרם לו עקב. כמו כן הופיעה בדיון בפני גם ד"ר גילי תמיר, עובדת סוציאלית במשרד המשפטים וזאת מטעם הסניגוריה הציבורית, אשר הדגישה גם היא את המצב הנפשי הקשה בו מצוי המשיב, שהינו לדבריה פגוע נפש ובמצב קשה, ואת הקושי של ממש הקיים לדבריה בהותרתו במעצר. היא הסבירה, כי יש להצר על שלא נכנסה קודם לכן לפרטי מקרה זה, דבר שיכול היה אולי לסייע במציאת פתרונות עבור המשיב, וכי במצב בו היא כעת מעורבת בעניין, יש כדי להפיג חשש מסוכנות אף אם יושב לדירתו וישהה בה ביחד עם אחיו.

דין

11. הגעתי למסקנה, כי בנסיבות העניין, יש לקבל את הערר. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי בשלב הנוכחי, חלופת המעצר - במתכונתה הנוכחית - לא נחזית כמשיגה את מטרתה, בכך שאין היא מפיגה את המסוכנות הנחזית ממעשי המשיב נשוא החשדות הקיימים כלפיו.
12. בעניין זה הוצגו בפני חומרי החקירה, ומהם עולה כי קיים חשד סביר לביצוע המעשים החדשים המיוחסים למשיב, הכוללים יצירת קשר עם האח עימו נאסר ליצור קשר, מעשה תקיפה ואיומים. אלו אותן עבירות, בגינן הוגש כתב האישום כנגד המשיב, ונקבעה חלופת המעצר שלו לפיה ישהה הוא בדירה האמורה תחת פיקוח.
13. כמו כן, הוצגו בפני מספר פעולות, בנות שיבוש, אותן יש לבצע לשם השלמת החקירה בעניין. הגם שמלכתחילה נמסר כי נדרשת הארכת מעצר בת 5 ימים, בדיון מהיום מסרה העוררת כי היא תוכל להשלים ביצוע עבירות אלו עד ליום שלישי בשעה 12.00, ורק לשם כך נדרשת הארכת המעצר, שלאחריה ככל שימצא לנכון, תוגש הצהרת תובע.
14. בנסיבות העניין, בשלב זה לכל הפחות קיימת מסוכנות בשחרור המשיב בחזרה לחלופת המעצר שנקבעה במסגרת תיק המעצר עד תום ההליכים, וזאת מעת שיש חשש כי שהות המשיב ואחיו (המתלונן) ביחד באותה הדירה, מהווה כר לאירועי חיכוך נוספים, העלולים להידרדר (כפי שארע) לכדי אלימות של ממש ופגיעה. עולה חשש גם, כי פיקוח המפקחים, לפחות לפי הנחזה כרגע, אינו יעיל מספיק למניעה חוזרת של ארועי החיכוך והאלימות. זהו

מצב לפיכך, בו קיים ספק אם ניתן עוד לסמוך על חלופת המעצר שנקבעה, לשם הפחתת סיכון המסוכנות, ולכל הפחות נכון לעכשיו קיים חשש כי חלופת המעצר שנקבעה לנוכח כתב אישום קודם, ואשר כשלה מאז לכאורה פעם אחת, אינה משיגה את יעדה.

15. המשיב טען מספר טענות נוספות, אשר בנסיבות העניין איני מקבלן כמשנות מהמסקנה כי חלופת המעצר המוצעת, אינה יכולה עוד לתקון: ראשית, נטען כי אין לראות במשיבכמי שמחולל את ארועי התקיפה כלפי המתלונן, אלא להפך. בעניין זה ציין המשיב, כי המתלונן נחקר אף הוא במשטרה בעניין הארוע בו מדובר, אך בית משפט שחררו לביתו. משכך, טוען הוא כנגד המצב בו מעת ששני האחים חשודים בארוע שארע, דווקא המשיב הוא שנאלץ לעזוב את ביתו.

16. עם זאת, בנסיבות הנוכחיות, מצב שני האחים אינו זהה. כנגד המשיב קיים כבר כתב אישום בדבר תקיפת המתלונן, לגביו נקבעו ראיות לכאורה. כמו כן, כנגד המשיב ניתנו צווים האוסרים עליו לבוא במגע עם האח המתלונן, אך אלו הופרו. לא זה המצב כלפי האח המתלונן.

17. שנית, המשיב טען כאמור, כי מצבו הנפשי אינו מאפשר שהייה נוספת שלו במעצר, ולו לפרק זמן נוסף קצר. עם זאת אציין, כי הגם מכתב בית חולים הרצוג שהציג ב"כ המשיב בעת הדיון, מתיק המעצר עד לתום ההליכים שבבית משפט השלום עולה כי ביום 22.9.24 ניתנה חוות דעת פסיכיאטרית לפיה אין כל עילה לאשפוז המשיב ואף אין עילה לאשפוז בצו הסתכלות.

18. שלישית, המשיב טוען, כי הליך מעצר הימים (או ערר זה שהינו במסגרתו), אינו פתרון לפוטנציאל הסיכון הקיים בחלופת המעצר שנקבעה, שכן הליך זה מוגבל מעצם טיבו בימים, ואילו בתיק המעצר עד תום ההליכים, לא הוגשה כל בקשה לשינוי תנאי חלופת המעצר שנקבעה. לעניין זה הסביר ב"כ העוררת, כי בשלב זה מתמקדת היא במעצר הימים, אך יש להניח כי בקשה בעניין תנאי המעצר עד לתום ההליכים תוגש גם בתיק האחר, ובעניין זה הצביע הוא על כך כי תנאי החלופה שנקבעו במסגרת תיק המעצר עד תום ההליכים, נחזים כבלתי מתאימים עוד, אף מן הטעם שעולה השאלה אם אביהם של שני האחים, שהינו אחד המפקחים שנקבעו, עמד במשימת הפיקוח שהוטלה עליו, כאשר עולה שאלה אם הוא יכול להמשיך במצב כזה להיות מפקח.

19. אציין עם זאת, כי איני קובע מסמרות במסגרת החלטה זו, לעניין מה שיוכרע בבקשה בתיק המעצר עד לתום ההליכים ככל שתוגש (בין בתיק הקודם, ובין במסגרת כתב אישום חדש אם יוגש), ואת מצב הדברים שם יהיה מקום לבחון אם וכאשר תוגש בקשה בעניין, ועל בסיס מכלול החומרים והמידע שיהיו קיימים אז.

20. רביעית, לאחר שהסתיים הדיון בעניין, וקבעתי כי החלטה בערר זה תינתן בנפרד, נקראתי חזרה על ידי ב"כ המשיב וד"ר תמיר (העובדת הסוציאלית). הם מסרו כי בשלב זה איתרו הם לדבריהם חלופת מעצר, שהינה הוסטל שמפעילה עמותת "אכפת" עבור מתמודדי נפש בשיתוף עם עמותת אנוש. לדבריהם גוף זה מוכן לקבל לידי תחת פיקוח את המשיב. לפי שנמסר, מדובר במקום מפוקח ומצולם, והוא מהווה חלופה ראויה. המשיב עצמו הביע

הסכמה לחלופה זו.

21. חלופה זו יכולה אולי היתה להיות חלופה לחלופת מעצר הבית הנוכחית (הגם שאין כאמור נקבעים מסמרות בעניין). עם זאת, איני סבור כי בשלב זה היא יכולה לבוא במקום מעצר הימים. זאת, בין היתר, מעת שאין בידי מספיק מידע באשר לגוף זה, לעובדה כי הדירה המוצעת מצויה בתל-אביב, דבר המצריך התניידות של המשיב בין הדירה לבין המשטרה בירושלים, כאשר לא ברור איזה פיקוח יהיה על התניידות זו וכיצד הוא יתבצע, וכן כי נמסר כי יש צורך גם במתן טיפול תרופתי למשיב בעת שהותו שם, מה שגם כן לא ניתן לברר בשלב הזה וליתן הנחיות מתאימות בענייננו, בלא בדיקות ובירורים. לא ברור גם אם הימצאות במוסד זה, מונע יכולת שיבוש.

22. בכלל הנסיבות האמורות, באתי למסקנה כי יש מקום לשנות מהחלטת בית משפט השלום, ולנוכח הצורך בביצוע פעולות החקירה הנוספות, והעובדה כי בשלב זה לא ניתן לשלול מסוכנות מחלופת המעצר הנוכחית אליה הוחלט להשיב את המשיב, במסגרתה יש בסיס לחשד כי ארע אירוע תקיפה נוסף, והופר פעם נוספת הצו שלא ליצור קשר עם האח, יש להאריך את המעצר לשם השלמת החקירה הנדרשת, תוך הפחתת סיכון המסוכנות בשלב הזה, ולהאריך את המעצר עד ליום 8.10.24 בשעה 12.00.

23. **אפנה עם זאת את שימת לב שב"ס לטענות החוזרות ונשנות של באי כח המשיב, וד"ר תמיר, לפיהם יש צורך בהשגחה על המשיב לנוכח מצבו הנפשי, וכן צורך אולי בטיפול תרופתי ובבדיקה רפואית, ושב"ס יביא עניינים אלו בחשבון בהתאם לנהליו.**

24. החלטה זו מהווה צו מעצר.

25. המזכירות תודיע על ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ה, 06 אוקטובר 2024,
בהעדר הצדדים.